

نگارگری، سرشار از بوی خوش

«گفت و گو با سامه خلعتبری نگارگر»

بگذارند.

این هنرمند در پاسخ این پرسش که برای احیای نگارگری چه می‌توان کرد، می‌گوید: اساتید در احیای این هنر، نقش موثری می‌توانند ایفا کنند چرا که شاگردان مستعدی در این زمینه داریم.

وی معتقد است: اوج نگارنگری ایرانی در زمان استاد بهزاد بوده و بعد از وی، این هنر تقریباً دچار رکود شده است. وی یکی از علت‌های این رکود را، مادی شدن اساتید ذکر کرده و می‌افزاید: به عنوان مثال امسال می‌بایستت ششمین دوسالانه نگارگری ایرانی برگزار می‌شد، که به علت نامعلومی، این دوسالانه برگزار نشد.

خلعتبری تاکنون در فرهنگسرای بهمن، چهارمین دوسالانه نگارگری (موزه هنرهای معاصر)، پنجمین دوسالانه نگارگری و موزه فرهنگسرای نیاوران، آثارش را عرضه کرده است. آخرین نمایشگاه وی، اسفند گذشته در نگارخانه سیحون برپا بود.

سیحون را مدیون وی می‌داند.

خلعتبری که برای برپایی نمایشگاهش با مشکل مواجه شده است، می‌گوید: متأسفانه مردم ما از هنر اصیل ایرانی فاصله گرفته و به هنر مدرن گرایش پیدا کرده‌اند و به همین دلیل، گالری‌دارها ترجیح می‌دهند آثار مدرن را به نمایش

در نگارگری ایرانی، گل و مرغ مظهر و نشانه رابطه عاشق و معشوق است. پرنده عاشق گل است. گلی که اغلب اوقات، گل محمدی و منسوب به حضرت محمد است و از آن بوی خوبی و بوی عشق به مشام می‌رسد و در این هنر، به بهانه نشان دادن عظمت معشوق، پرنده از آنچه در طبیعت است کوچکتر طراحی می‌شود. اینها صحبت‌های «سامه خلعتبری» است. هنرمندی که با ترکیب دو هنر تذهیب و گل و مرغ، آثار زیبا و لطیفی را پدید آورده است. وی به سال ۱۳۵۹ در تهران متولد شد و از ۱۲ سال پیش فراگیری طراحی را نزد استاد ماچیانی آغاز کرد و پس از آن، تذهیب و طراحی فرش را نیز فراگرفت. وی سپس به گل و مرغ و مینیاتور علاقه پیدا کرده و از محضر خانم ماجدی سودجسته و به گفته خودش سه سال است که از راهنمایی‌های استاد بهداد سلماسی بهره می‌برد و برپایی نمایشگاهش در نگارخانه

